

РЕШЕНИЕ

№ 3787

гр. София, 05.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 15.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **3489** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк] [улица], представлявано от М. Б., срещу Решение № ПО-17/06.03.2013 г., издадено от директора на ТД на НАП-С..

С оспореното решение е оставена без уважение жалбата на търговското дружество против постановлението за налагане на обезпечителни мерки на публичния изпълнител при ТД на НАП-С., изх. № 77-00-1368 от 20.02.2013 г., както и жалбата на същото дружество срещу принудителното изпълнение на сума, което действие е в резултат на предприетите обезпечителни мерки с обжалваното постановление.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон. Релевира се довод, че е нарушена нормата на чл.104, изр.трето ЗЗД. Поддържа се, че решаващият орган неправилно не е приел за правнорелевантно сключеното между жалбоподателя и длъжника [фирма] споразумение за прихващане на насрещни вземания. След прихващането е останала дължимата сума в размер на 818, 15 лв., поради което неправилно публичният изпълнител е събрал сума в размер на 17 591,05 лв. Претендира присъждането на разноските по делото.

Ответникът – Директора на ТД на НАП-С. чрез процесуалния си представител юрк. С. оспорва жалбата като неоснователна.

Софийска градска прокуратура – редовно призована не изпраща представител и не

заявява становище по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Обжалваното постановление за налагане на обезпечителни мерки № 77-00-1368 е издадено на 22.02.2013 г. от публичния изпълнител при ТД на НАП-С.. С него е наложена обезпечителна мярка „запор” върху вземането на длъжника [фирма] в размер на 17 591,05 лв., което той има към жалбоподателя [фирма]. Обезпечителната мярка е наложена, за да бъдат събрани публични задължения на [фирма] в размер на 37 347,93 лв. /главница 20 020,68 лв.и лихви 11 327,25 лв./. На 25.02.2013 г. публичният изпълнител е разпоредил прехвърлянето на наличните суми на жалбоподателя в [фирма] по сметката на ТД на НАП-С..

Публичното вземане произтича от Ревизионен акт №[ЕИК]/12.11.2012 г., ДД по ЗКПО №№ [ЕГН]/23.03.2009 г.,140000421/12.03.2010 г. и СД по ЗДДС за м. 06, м.09, м.10, м.11 и м.12 на 2009 г. Вземането на длъжника спрямо търговското дружество-жалбоподател произтича от фактури №№ 33/08.06.2011 г., 35/16.06.2011 г., 37/11.07.2011 г. и 38/25.11.2011 г.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София – град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да оспори издаденото решение, което представлява подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е правилно. Действията на публичния изпълнител са законосъобразни. Публичните задължения на [фирма] в размер на 37 347,93 лв. са безспорно установени. Съществуването на задължението на третото лице към дружеството – длъжник по публичното вземане в размер на 17 591, 05 лв., произтичащо от фактури №№ 33/08.06.2011 г., 35/16.06.2011 г., 37/11.07.2011 г. и 38/25.11.2011 г. е удостоверено по предвидения законов ред. Същото е безспорно доказано и не се оспорва от длъжника и третото лице.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя, че административният орган неправилно не се е съобразил с направеното прихващане със споразумителния протокол от 12.07.2012 г. От една страна този протокол представлява частен документ, без достоверна дата, представен на по-късен етап. От друга страна в декларацията, подписана пред органите по приходите на 12.02.2013 г. дружеството-жалбоподател е декларирало, че към тази дата има задължение към длъжника по публичното вземане [фирма] в размер на 17 591,05 лв. С оглед изложеното правилно административният орган е приел, че този споразумителен протокол е създаден във връзка с целите на обжалването на процесното постановление.

Настоящият състав намира, че обжалваното решение е издадено от компетентен орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК и при наличие на всички формални предпоставки за налагане на обезпечителни мерки. Правилно е приложен материалния закон и в хода на административното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила. С оглед горното настоящият състав, намира, че обжалваното решение е

валидно, правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така, Административен съд София-град,Първо отделение, 20-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Р.” ЕАД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк] [улица], представлявано от М. Б., срещу Решение № ПО-17/06.03.2013 г., издадено от директора на ТД на НАП-С..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание. чл. 197, ал. 4 ДОПК.

Препис да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: